

PROSLAVA DNEVA BORCA V ORMOŽU

TUDI SEDAJ SE MORAMO BOJEVATI

Borci — člani vseh krajevnih borčevskih organizacij v ormoški občini so se v nedeljo udeležili proslave dneva borca, proslava je bila v Središču ob Dravi.

Slavnostni govornik je bil Miroslav Tramšek, sekretar komiteja občinske konference ZKS Ormož. V svojem govoru je poudaril pomen borčevske organizacije in praznika dneva borca tudi v sada-

njem trenutku, ko smo pred velikimi in odgovornimi nalogami. „Tudi danes se moramo bojevati — za stroji, na polju, v pisarnah.“ Za njim je spregovoril Vlado Ožbolt, predsednik občinskega odbora zveze združenj borcev NOV. Poudaril je predvsem pomen prenašanja tradicij osvobodilnega boja in revolucije na mlade rodove, na tiste, ki bodo nadalje-

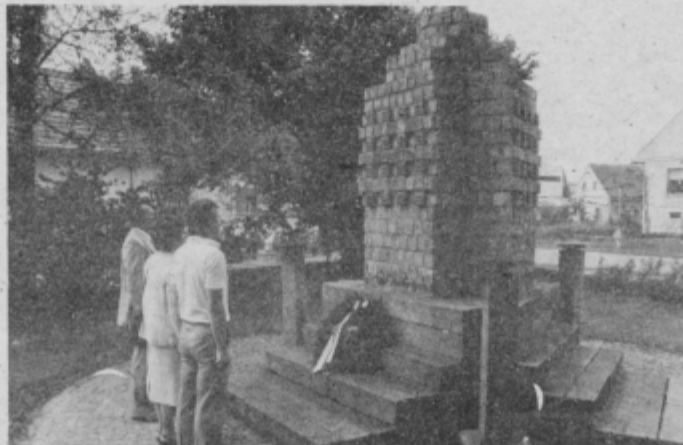
vali revolucijo in izgradnjo domovine.

Na nedeljski slovesnosti so podelili tudi najvišje priznanje občinske organizacije ZZB NOV Ormož za ohranjanje, prenašanje in razvijanje tradicije NOV. Občinski odbor je letos namenil priznanje Jožku Korparju, predsedniku KO ZZB Podgorci, sicer pa aktivnemu družbenopolitičnemu delavcu in

velikemu prijatelju mladine. Za kulturni program so ob koncu poskrbeli pionirji osnovne šole Središče, pevski zbor društva upokojencev in središka godba na pihala. S proslave so odnesli venec k spomeniku talcem v Središču, odprli pa so tudi muzejsko sobo, v kateri so zbrani dokumenti in predmeti iz druge svetovne vojne z območja ormoške občine. JB

Slavnostni govornik je bil Miroslav Tramšek

K spomeniku talcev so položili venec

KONGRES ENOTNOSTI IN ODLOČNOSTI

V torek, 29. junija je končal 4-letno delo 12. kongres Zveze komunistov Jugoslavije. Na dopoldanski plenarni seji so delegati poslušali poročila o delu posameznih kongresnih komisij. Na zadnji plenarni seji pa so delegati sprejeli štiri resolucije: vloga in naloge ZK v borbi za razvoj socialističnega samoupravljanja in za materialni in družbeni razvoj države; naloge ZK pri uresničevanju politike gospodarske stabilizacije; ZK v boju za mir, enakopravno mednarodno sodelovanje in socializem v svetu, ter resolucijo o izraelski agresiji v Libanonu. Delegati so sprejeli tudi novi statut ZKJ, razrešili dosedanje organe ZKJ in imenovali novi centralni komitej ZKJ in komisije.

Takoj po končanem 12. kongresu se je na prvi seji sestal novi centralni komitej in izvolil predsedstvo CK ZKJ, predsedstvo pa je izvolilo MITJA RIBIČIČA za predsednika z enoletnim mandatom in NIKOLA STOJANOVIČA za sekretarja z dveletnim mandatom.

Dvanajsti kongres ZKJ je kongres kontinuitete (nepretrganosti) jugoslovanske revolucije, ki je zasnovana na čvrsti opredelitvi delavskega razreda, delovnih ljudi in

občanov za socialistično samoupravljanje, za Jugoslavijo kot federativno skupnost enakopravnih narodnosti in njihovega bratstva in enotnosti, za neuvrščeno politiko,

Mitja Ribičič, predsednik CK ZKJ z enoletnim mandatom.

za svobodo in neodvisnost vseh držav in narodov, za demokratične gospodarske in politične odnose, za sodelovanje delavskega gibanja v svetu na načelih enakopravnosti,

nevmešavanja in odgovornosti vsakega gibanja pred svojim delavskim razredom in narodom.

Dvanajsti kongres ZKJ sočasno zahteva odločen boj komunistov proti osebnim in drugim slabostim, ki so v naše gospodarsko in družbeno življenje vnesle idejna kolebanja, pripeljale do zaostritve gospodarskih, razvojnih in drugih naspotij, in odvratale pozornost delavskega razreda in delovnih ljudi od pravih in za socialistični razvoj in perspektivo naše družbe odločilnih problemov. To še zlasti velja za odločanje o denarju za razširjeno reprodukcijo, pri njegovem samoupravnem združevanju in gospodarjenju z njim.

Mitja Ribičič, ki je predsedoval zadnji plenarni seji 12. kongresa ZKJ, je v sklepih besedi poudaril, da dvanajsti kongres mora predstavljati preobrat v boju zveze komunistov proti vsem oblikam nacionalizma, nedosednosti in omahovanju. Kongres mora pomeniti začetek nove, kakovostno drugačne idejne in politične akcije. Kongres je v vsem svojem delu okrepil zaupanje in pripravljenost komunistov, da tudi v praksi uveljavlja-

jo sklepe, ki smo jih po obširni javni razpravi skupno oblikovali in se na kongresu zanje tako enotno opredelili.

Naj k temu dodamo še misli SERGEJA KRAIGHERJA, člana predsedstva SFRJ, ki jih je povedal v razgovoru s slovenskimi časnikarji, 5. julija v Ljubljani.

Stabilizacijska prizadevanja, ki jih zelo pozorno spremljajo tudi v tujini, bodo uspešna le, če bo k njim pripomogel vsak po svojih močeh.

To pa pomeni, da se bodo morali, če bo še tako boleče, sprijazniti s stvarnostjo v vseh okoljih. Bolj kot se bo krepilo odločanje delavcev, manj bo tudi možnosti za zgrešene naložbe, negospodarno porabo denarja in drugih slabih potez gospodarske politike. Začeti je treba v bazi, v vsaki temeljni organizaciji in samoupravni skupnosti, dosledno in odgovorno — in to odgovornost in doslednost uveljavljati navzgor.

IZ VSEBINE

Zaščita zdravja in gospodarska korist (stran 4)

Obljuba dela dolg (stran 5)

Prijetno popoldne v Goričaku (stran 6)

O Hardeku in Hardečanih (stran 7)

VSAKO ZRNO ZA KRUH!

Zlatorumena barva posevkov napoveduje, da smo tik pred žetvijo, pred zelo pomembnim opravilom, pred akcijo, na katero smo se pripravili kot še nikoli in od katere mnogo pričakujemo. Skoraj 2.800 ton pšenice s polj zasebnega kmetijstva je velika obveza, je pa dosegljiva, saj posevki obetajo dobro žetev, pa tudi posejane površine zagotavljajo velike količine pšeničnega zrnja. Doseči moramo le-to, da bo žetev odpravljena kvalitetno in da bo kar največ pridelka namenjenega neposredno v silose takoj ob žetvi. Pšenica ne sme služiti za živinsko krmo, za to je na voljo dovolj koruze za zamenjavo. Zamenjava bo potekala v razmerju ena proti ena s tridesetodstotnim doplačilom za vsak kilogram zamenjane pšenice. KOMBajniranje lahko plačujejo pridelovalci z od-dajo ustrezne količine zrnja, finančno pa bodo kombajnisti svoje storitve obračunali z zadrugo. Sušenje zrnja gre na račun zadrug in mlinških

Stroji in ljudje so se že preizkusili v žetvi — najprej pri ječmenu foto: M. Ozmeč

organizacij, kmetovalcem pripada tudi plačilo za prevoz pšenice do odkupnega mesta. Za manjše količine 10 par. za količino nad 2.000 kilogramov pa 40 para za kilogram.

V obeh kmetijskih zadrugah so na prevzem pšenice dobro pripravljene, prav tako v silosih kmetijskega kombinata in intesa. Kuruze za zamenjavo je dovolj, prav tako denarja za doplačilo.

Prezvezna mesta bodo v vseh središčih, kjer pridelujejo pšenico. Ptujška kmetijska zadruga bo prevzemala zrnje v Slovenji vasi, Majšperku, Podlehniku, Vidmu, Markovcih, Bukovcih, Muretincih, Gorišnici, Moškanjcih, Dornavi, Pacinju, Polenšaku, Juršincih, Vitomarcih, Trnovski vasi, Destriku, Rogoznici in Grajeni. Odkupna mesta KZ Lovrenc pa bodo v Lovrencu, Cirkovcah, Šikolah in Selah. Prezvezna mesta bodo odprta dnevno od 5.—20. ure. Seveda v tem času ne bo nedelj, praznikov in dopustov.

Odkupna cena pšenice je znana — 11 dinarjev za kilogram in dinar premije, skupno torej 12 dinarjev.

Glede na dosledne priprave lahko pričakujemo, da bo akcija tekla brez težav in zastojev, da bomo po žetvi zadovoljni s količinami oddane pšenice. Vse to je potrebno za kruh, za manjšo odvisnost od uvoza, za lažje gospodarjenje v prihodnosti. Marsikatera kaplja znoja bo potrebna za uspeh prizadevanj, ki jim vsi pripisujemo izreden pomen. Če bomo vse opravili kot načrtujemo, bomo tako najlažje pozabili na vse težave, na znoj in žulje...

Akcija se začne — vsem udeležencem veliko uspeha in v imenu vseh, ki smo odvisni od vas v naprej hvala in... čestitamo!

JB

OCENA I. IZMENE ZMDA SG 82

OPRAVILI OGROMNO DELO

Prva izmena ZMDA Slovenske gorice 82 je v petek, 2. julija končala z delom na trasi, v soboto pa so naselje v Dornavi zapustile brigade iz Novega Sarajeva, Pucareva, Titovega Velenja in Kranja. 167 brigadirjev prve izmene je v štirih tednih izkopalo okrog 2 km jarka za vodovod na manj razvitem območju Haloz in Slovenskih goric v ptujski in lenarški občini. Čez 2 km jarka so po položitvi vodovodnih cevi že zasipali, v povprečju pa so presežali normo za 70 odstotkov.

Mile Milošević, komandant letošnje akcije je uspešnost prve izmene takole ocenil: „Na delovišču so brigadirji prve izmene dosegli izredne rezultate. Tu so številke, 14.450 efektivnih in 24.597 norma delovnih ur. Skupna vrednost opravljenih del je ovrednotena na 5,4 milijona din, kar znaša nad 40 odstotkov od skupnega programa letošnje akcije.

Zal pa so rezultati na interesnem področju, še zlasti v prvi izmeni, popolnoma zatajili. Vzrok za to je predvsem v tem, ker so posamezne brigade prihajale na akcijo popolnoma nepripravljene. Organiza-

torji brigad niso seznanili s pravili organiziranja akcij v SR Sloveniji, čeprav je RK ZSMS poslala vsem občinskim konferencam ustrezno gradivo. Dogajalo se je, da so brigade začeli informirati šele na avtobusu, kjer so izvolili svoje organe in komisije. Obstaja primer, da se

je brigada prvič sestala šele v avtobusu. Zaradi vsega tega so na interesnem področju stvari tekle zelo slabo. Tako kljub ogromnemu delu na delovišču in dobri volji članov sekretariata akcije nismo mogli nagraditi brigad s traki akcije.”

M. Ozmeč

Zadnji dan na trasi v Medvedcah.

SREČANJE OB „OKROGLI MIZI“

Krajevna organizacija ZZB NOV v KS Olga Meglič Ptuj in Zgodovinsko društvo Ptuj sta v ponedeljek, 5. julija izvedla „okroglo mizo“, ki je bila v domu krajanov na Vičavi. Vsebinska okrogla miza je bi-

la razprava o delavskem gibanju pred in med drugo svetovno vojno, s posebnim poudarkom na delo Olge in Albina Meglič.

Okrogle mize so se udeležili tudi otroci pokojnih revolucionarnih

delavcev — hčerka Milica in sin Boris ter polsestra Jožica, saj je bilo srečanje zlasti namenjeno družini Meglič, s posebnim poudarkom na revolucionarki-delavki Olgi Meglič, po kateri je v Ptuj poimenovana delovna organizacija, krajevna skupnost in osnovna šola. Poleg predvojnih revolucionarnih delavcev, se je srečanja udeležilo veliko krajanov in članov ZZB NOV iz KS Olga Meglič in predstavnikov družbeno-političnega življenja ptujске občine s predsednikom skupščine Francem Tetičkovičem na čelu.

Ljubica Šuligoj, ki je srečanje vodila, je uvodoma povedala, da je to srečanje tovarišev, ki so v najtežjih dneh revolucije s svojim delom prispevali za vse to, kar smo si izbojevali. Delovno srečanje je posvečeno družini Meglič, zlasti revolucionarki, delavki Olgi Meglič in naj prispeva k obogatitvi revolucionarnih spoznanj naše bližnje revolucionarne preteklosti. Srečanje je navdse uspelo. Podrobneje o vsebini bomo poročali prihodnjič. F

Del udeležencev „okrogle mize“ med pozdravom pionirjev iz OŠ Olga Meglič. Foto: M. Ozmeč

11. KONGRES ZSMS SE HITRO BLIŽA

V okviru priprav na 11. kongres Zveze socialistične mladine Slovenije je bil prejšnji teden posvet sekretarjev občinskih konferenc ZSMS. Na posvetu so obravnavali in ocenili potek kadrovske priprave na 11. kongres ZSMS, ki bo oktobra v Novem mestu, s poudarkom na oceni poteka evidentiranja za organe republiške konference ZSMS in ZSMJ. Poleg kadrovske priprave na 11. kongres ZSMS so na posvetu obravnavali tudi druge aktualne naloge kot poročilo o akciji usposabljanja študentk prostovoljk, priprave mladinskih delovnih brigad na odhod na mladinske delovne akcije in podobno.

11. kongres ZSMS bi naj bil od 22. do 23. oktobra v Novem mestu. Še pred kongresom pa so se udeleženci kongresa sestali na vsakoletni „Mladinski poletni politični šoli“, ki je bila tokrat na Pedagoški akademiji v Mariboru. Udeleženci so temeljito preučili osnutek predloga kongresnih dokumentov.

Ponovno se je pojavilo tudi vprašanje, zakaj prihaja revija Mladina v osnovne organizacije ZSMS. Dve tretjini OO ZSMS namreč ne plačuje naročnine in tako bodo delavci Mladine morali iti v akcijo kako kriti stroške, ki nastanejo pri izdajanju. Ob tej priložnosti bi opozorila vse OOOZSMS, da čimprej poravnajo naročnino. Kot tolikokrat, moram omeniti tudi sedaj, da je še vedno potrebno preučevati priloge, ki izhajajo iz Mladine kot Prizma, AZ informacije, Mlada pota . . .

Na posvetu je bilo povedanih veliko problemov s katerimi se ubadajo OK ZSMS, saj mladinski funkcionarji v nekaterih OK ZSMS po preteku mandata ne dobijo zaposlitve v svoji prejšnji delovni organizaciji in podobno.

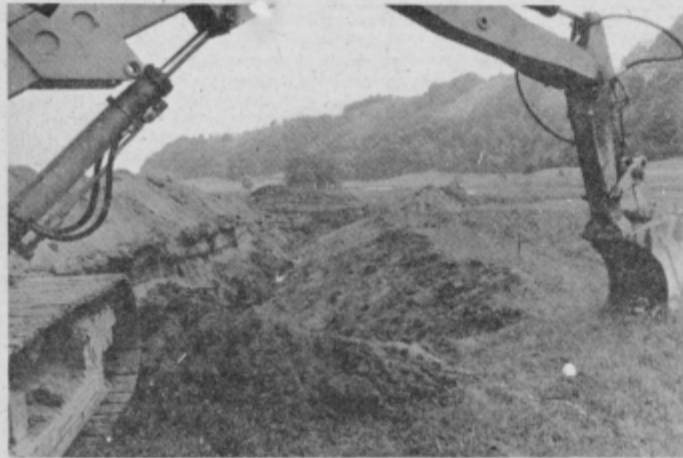
J. Hvalec

Postopna regulacija Dravinje

Pred približno dvema letoma so pričeli delavci TOZD Vodnogospodarska enota Drava Ptuj izvajati regulacijo Dravinje, reke, ki čisto poplavlja in povzroča ogromno škodo, onemogoča pa tudi obdelovanje veliko kmetijskih površin. Regulacija je zato toliko bolj upravičena. Za letošnje leto predvidena sredstva bodo zadoščala za ureditev Dravinje do mostu v Trzcu. Dela so ogromna, saj je poleg gradnje nasipov potrebno marsikje presekat ostre ovinke in skrajšati ter olajšati pot vodi, ki je prav zaradi teh naravnih ovir rada prestopala bregove.

Ko bo reka v celoti regulirana in ko bo v zgornjem toku zgrajen zadrževalnik, bodo prebivalci in zemljišča ob Dravinji varni pred tako imenovanimi petdesetletnimi vodami.

JB

Mnogokje je potrebno izkopati novo in zasipati staro strugo Dravinje

NEŠKODLJIVO ODSTRANJEVANJE POGINULIH ŽIVALI ZAŠČITA ZDRAVJA IN GOSPODARSKA KORIST

Kako ravnati s poginulo domačo živaljo, je gotovo vprašanje, na katerega marsikdo še vedno ne ve odgovora, oziroma najde rešitev v enostavni odločitvi, da bo tako žival zakopal kjerkoli ali se odloči za še bolj nedovoljeno dejanje in vrže poginulo žival enostavno v bližnji potok ali reko. To področje je že nekaj let zakonsko urejeno, zakon zahteva neškodljivo odstranjevanje živalskih trupel in drugih tovrstnih odpadkov. Neškodljivo je lahko le organizirano zbiranje poginulih živali in predelovanje v kafilerijah.

V ptujski občini je v pripravi odlok o zagotavljanju sredstev za organizacijo službe, ki skrbi za neškodljivo odstranjevanje kadavrov. Doslej so se ta sredstva zagotavljala v proračunu občine, vemo pa, da bo sredstev iz tega vira v bodoče vse manj. Potrebno je torej pristopiti k drugemu načinu zbiranja sredstev, zakon celo predvideva, da lahko občinska skupščina odredi, da morajo organizacije združenega dela in zasebniki plačevati odstranjevanje kadavrov. Jasno pa je, da bi tak način financiranja te službe še povečal število nepravilnega odstranjevanja poginulih živali. Z novim odlokom pa bo to vprašanje urejeno tako, da bo lastnik živali ob izdaji zdravstvenega spričevala za žival ali ob cepljenju psa, plačal določen prispevek.

Seveda gre v tem primeru za minimalni znesek, odstranjevanje poginulih živali pa bo tako tudi v bodoče brezplačno.

Neškodljivo odstranjevanje živalskih trupel je eden od obveznih splošnih preventivnih ukrepov za varstvo živali pred kužnimi boleznimi.

Odstranjevanje trupel pa mora biti seveda tako, da zagotavlja varstvo voda, zemljišč in zraka. Za to so dolžni skrbeti vsi lastniki živali, organizacije združenega dela in vsi delovni ljudje. Za organizacijo službe je dolžna poskrbeti občina in sicer tako da poskrbi za ustrezno število zbirališč in za odvoz v kafilerije. V ta namen je bil že leta 1976 podpisan družbeni dogovor za območje podravske regije. Po tem dogovoru je nosilec službe veterinarska postaja Maribor, ki skrbi za redno odvoz trupel velikih živali z območja vseh občin, podpisnik družbenega dogovora. Ker je tudi živalstvo v ptujski občini že nekaj časa okuženo s steklino, primere te bolezni so našli tudi pri domačih živalih, je bilo potrebno organizirati v veterinarsko-higiensko službo. Naloga te službe je predvsem odvoz manjših poginulih živali, kontrola števila psov, ugotavljanje števila necepljenih psov, ubijanje psov, ki so bili v stiku z okuženimi živalmi, poleg tega pa opravlja razkuževanje prevoznih

sredstev in okolja kjer je bila obolela žival in tako dalje.

Namen službe je seveda predvsem preprečevanje širjenja kužnih bolezni, s tem je posredno zaščiteno tudi zdravje ljudi, ne gre pa prezreti organiziranega odstranjevanja živalskih trupel tudi z vidika zagotavljanja visokovrednih beljakovinskih surovin za pridobivanje mesno kostne moke.

Pomen organiziranega odstranjevanja živalskih trupel bo očitnejši, če povemo, da je bilo v minulemu letu tako odstranjeno kar okoli 150 ton, v prvih petih mesecih letos pa okoli 80 ton živalskih trupel in to samo v zasebnem sektorju, medtem ko delovne organizacije same poskrbujejo za reševanje tega problema.

Velja povedati tudi, da zakon predvideva za kršilce predpisov o neškodljivem odstranjevanju poginulih živali precej stroge kazni: za posameznike od 500 do 10 tisoč dinarjev, za organizacije pa so kazni še večje. To niso male kazni in vsekakor se bolj izplača prijaviti poginulo žival. Za odvoz velikih živali skrbi Veterinarski zavod Maribor — tel. številka 25-821, tudi na obdruškem zavodu v Ptujju je stalna dežurna služba, pokličete pa jih lahko na številko 771-316.

JB

V BIOGRADU ŽE LETUJE 98 OTROK

Pred začetkom letošnje sezone so za otroke iz ptujske in ormoške občine poskrbeli tudi brigadirji-veterani, ki so se kar dvakrat odpravili v Biograd na morje, da bi s prostovoljno delovno akcijo uredili dom in okolje. Vseh trinajst v

prvi in dvanajst v drugi skupini se je dela lotilo izredno požrtvovalno, takorekoč brez predaha za kar jim je skupnost otroškega varstva občine Ptuj izredno hvaležna in jim bo na naslednji skupščini izročila tudi posebno priznanje.

V počitniškem domu v Biogradu na morju je bila že prva skupina — 100 otrok iz ormoške občine, ki so v prijetnem okolju preživeli deset dni šole v naravi. V četrtek zjutraj pa je tja prispela prva izmena malih letoviščarjev iz ptujske občine

in v kateri je 98 šolarjev in predšolskih otrok. Kot poročajo so vsi zdravi in se dobro počutijo vsem svojim staršem in tovarišicam pa pošiljajo lepe pozdrave.

mi

Brez pridnih rok brigadirki-veterank tudi tokrat ni šlo.

In še skupni posnetek za spomin na eno delovno akcijo Foto: F. Kovačec

ZAKAJ TAKO?

Voznike motornih vozil (vendar ne samo nje) v zadnjem času preseneča vandalizem, s katerim se posamezniki, ali pa tudi skupine, znašajo nad prometnimi znaki in kažipotmi. Če že niso odlomljeni, ali kakorkoli drugače poškodovani pa so — seveda — s silo obrnjeni v nasprotno

smer. Kaj pomeni tak polomljen, ali celo odstranjen prometni znak (zlasti STOP, ali dvojni ovinek) za voznike, ki lokalnih prometnih posebnosti ne poznajo, si lahko le predstavljamo. Poškodba vozila je še najmanj kar se lahko zgodi, da o ranjenih, ali celo mrtvih raje ne govorimo!

In to je znak, ki označuje konec naseljenega kraja. V tem primeru gre za Mostje. Nesmiselna bi bila trditev, da ga je recimo odlomil veter, ali celo kako težje tovrstno vozilo. Mogoče že, če bi poleg koles imelo še . . . krila! In ker ponavadi cestna vozila pač nimajo kril, je to storila roka tistega, ki najbrž samega prišteva med posebno vrsto srčnežev. Kaj pa si vendar mislite, odlomiti takle znak — ponoči, na neosvetljenem samotnem kraju . . . to vendar ni kar tako! Za kaj takega je potrebno zbrati ves pogum, kar ga premore takle dvoonožni zajec!

Poglejte, recimo ta prometni znak, ki označuje dvojni ovinek. Postavljen je . . . pardon, postavljen je bil, med Mostjami in začetkom Pacinja. Vsi, ki poznamo to cesto, vemo, da je opozarjal na NEVAREN, oster dvojni ovinek, ki ga ni lahko speljati. Ravna cesta pred njim pa — priznajmo — nekoliko zavaja, da čisto podzavestno pritisneš malo več na plin. Tisti . . . malo več, je ravno dovolj, da že prvega ovinka ni moč zvoziti, kaj šele naslednjega! Zvita pločevina, zlomljena stekla, žarometi, smerokazi . . . mogoče še kakšna majhna praska vendar cela glava, je slučaj, ki ga v tem primeru lahko imenujemo le . . . SREČA. Prometni znak, ki bi voznika še pravočasno opozoril na nevarnost (lahko tudi smrtno!) pa je roka storilca zvrnila v »grab'no. Kako junaštvo!

Tale kažipot pa ni postavljen nikjer drugje, kot točno pred osnovno šolo dr. Ljudevita Pivka — tako-rekoč sredi mesta. Ob pogledu nanj, je še nam zastal dih. Storit kaj takega sredi mesta . . . kakšna levsrčnost, kakšna samozavest, kakšno frajerstvo . . . vse na ah in na oh! Vendar pogumneži, navzlic svojim dejanjem, le niso docela dosegli svojega cilja. Vtis, ki so ga naredili je polovičen, saj pravzaprav še ne vemo KOMU naj v celoti namenimo svoje globoko občudovanje, v kom naj cenimo ta izjemni pogum, to izjemno telesno moč. Kdo ste junaki močnih mišic . . . a kurje pameti? No, odgovora od vas sicer ni pričakovati, saj se pravi junaki s svojimi dejanji nikoli ne trkajo po prsih. A kaj zavruga, ko je že tako na tem svetu, da takšne stvari »vzamejo konec« vedno na nepravem mestu in v nepravih rokah. In tako bo tudi tokrat, boste videli! Namesto, da bi takile junaki postali znani, popularni, predmet občudovanja širokih ljudskih množic, redno končajo v rokah milicnikov. Ti pa, kot vemo, nimajo prav nobenega razumevanja za taka in podobna junaštva. Meni nič, tebi nič, ti potegnejo heroje trenutkov z »oblačkom junaštva« na trda tla, — si

morete misliti — zničijo vse najlepše predstave o filmskih supermanih ter jih, o groza, enačijo z ostalim čisto navadnim svetom. In naposled, da bo mera polna, jih še obtožijo neke vrste prestopništva ter jih celo postavijo pred sodnika za prekrške, če ne še kaj hujšega, še kaj bolj poniževalnega. Kaj takega, pa v današnjih časih! Saj pravim . . . to je krivica!

I. C.

Posebno »poslastico« za te junake trenutka, predstavljajo kažipot. Najraje jim lomijo konice, le sem in tja, takole čisto po pomoti, tudi zadnji del. Seveda se — kar je takim junakom lastno — spravijo nad tiste na robu mesta . . . ki so bolj na samem: Odlomiti del takega kažipota . . . tudi to ni kar tako! Tu je poleg poguma potrebna še posebna moč, ki bi jo vsaka najstnica občudujoče poplačala z: »Aho!

LJUBICA ŠULIGOJ

Predvojna ptujška mladina v boju za napredek in družbeno preobrazbo

(17. nadaljevanje)

Na srečanju predvojnih aktivistov in komunistov za „okroglo mizo“ v Ptuj 11. februarja t. l. je nekdanja skojevka in dijakinja ptujške gimnazije Nada Kafolova spregovorila o konkretnih aktivnostih generacije sredi tridesetih let.

Mladi so bili tedaj angažirani v vseh organizacijah, ob vseh priložnostih. Tako ne gre prezreti dela v sokolski organizaciji, iz katere so izšli pozneje v NOB mnogi borci. Kakor se spominja Kafolova, so imeli skojevske sestanke poleti največkrat v Ljudskem vrtu, v skritem prostorčku brezovega gozdička za kapelico. Pozimi pa so se srečavali pri Kogejevih, Sagadinovih, pri Mirku Bagru. Navadno so se sestali po nedeljski šolski maši in veliko razpravljali o različnih vprašanjih. Tako je npr. dijak — levčar Rusjan Albert (doma s Primorskega, borec NOV, padel 1944 — op. S. L.) predaval o darvinizmu, o fašizmu, o židovskem vprašanju.

Sploh je zanimivo, kako so se mladi študijsko poglobljali v družbeno problematiko. Tako so npr. mladi levčarji hodili na sodišče, brskali po sodnijskih arhivih in pomagali Jožetu Kerentiču pri njegovi študiji o Jeruzalemskih gorah.

Mladim Ptujčanom, denimo Vilmi Beblerjevi, Radimu Visenjaku, Marjanu Kvedru, Nadi in Marku Kafolovima, so se aktivno pridružili mnogi prekmurški dijaki, ki se študirali na ptujski gimnaziji. Bili so to Mirko Bagar, Vilma Vlačjeva, Ludvik Kovač, Štefan Cvetko in drugi.

Vilma Beblerjeva je dala zanimiva pojasnila: 74 letih 1932/36 so prihajali na gimnazijo tudi levčarski dijaki iz Prekmurja, saj je znano, da v Murški Soboti ni bilo popolne gimnazije. Zgoraj omenjena skupina dijakov je sama dozorevala na gimnaziji v letih 1932/34. Sestajanje nekaterih ptujskih dijakov s Prekmurci ni bilo organizirano, načrtno vodeno. To je bila povezanost somišljenikov, ki so si naskrivaj posojali knjige, debatirali o problemih, ki so vedeli za Dušana Kvedra, Toneta Znidariča, Ivana Potrča in Mirka Centriha — vendar z njimi niso prišli v stik. In vendar so si močno želeli povezave s Partijo, da bi pobliže spoznali komunistične ideje, da bi dobili v roke komunistično literaturo. Nekaj take literature so dobili posredno od Dušanovega brata Marjana, ki jih je znal tudi nekoliko seznaniti o KP in SKOJ. Ali je partijska organizacija vedela za to mladinsko skupino in če je vedela, zakaj ni bilo stika z njimi? To je vprašanje, ki si ga marsikdo od teh nekdanjih mladincev postavlja še danes. Vsekakor bi kazalo analizirati stanje tudi drugod in sploh ugotoviti tedaj partijsko politiko v odnosu do mladinskega gibanja.

Za ta ptujski primer menim, da je lahko organiziranost mladine šele v letih 1934/35 vplivalo več dejavnikov: vračanje zapornikov domov konec 1934. in 1935. leta, stroga konspirativnost v KP, ki jo je narekovala diktatura v državi, tendence o razpustu SKOJ in specifično za ptujsko skupino — morda še mladostna nezrelost ali pa tudi nezaupanje glede na socialni status posameznikov. V skupini so bili namreč tudi otroci meščanskih staršev, ki pa so kljub razmeroma ugodnim življenjskim pogojem spoznavali družbene krivice in se opredeljevali.

Morda bo zanimivo spremljati oblikovanje te samonikle skupine, njeno izgrajevanje, ki jih je pričela usmerjati partijska organizacija. Ta primer gotovo ni osamljen in kaže tudi na način dela z mladino. To še vedno ni bilo sistematično organizacijsko povezovanje ali vključevanje v konkretne akcije. Delo je bilo izrecno ideološko — vzgojno.

Ko se je namreč Dušan Kveder po prestani kazni poleti 1934 vrnil v Ptuj, je formiral dve organizirani ilegalni mladinski skupini, in to iz mladincev, ki so izšli iz zgoraj imenovane samonikle skupine. Iz tega je mogoče sklepati, da je partijska organizacija vendarle poznala nagibe teh mladincev.

Kveder je ustanovil deklško — nedijaško in fantovsko — gimnazijsko skupino. V slednjo so spadali Mirko Bagar, Ludvik Kovač, Marjan Kveder, Radim Visenjak in Zvonko Sagadin.

Delo deklške skupine je teklo od jeseni 1934 do pomladi 1936. V njej so bili 21 — letna učiteljica brez zaposlitve Vida Carli, 21 — letna delavka Rezi Korpar in dijakinja Vilma Bebler. Korparjeva je bila članica KP in je sprva skupino tudi vodila. Še vedno je ostalo nerazjasnjeno, ali sta Beblerjeva in Carlijeva veljali tedaj za skojevki celo za kandidatki KP. Eno bo gotovo, da je za tako organiziranost le morala voditi partijska organizacija ali da so zanje vedeli vsaj nekateri komunisti, saj vemo, da je Kveder sprejemal partijske direktive direktno od dr. Jožeta Potrča.

Spomladi 1935 se je vrnil s prestajanja kazni nekdanji dijak ptujške gimnazije Jože Kogej, ki je bil član MK KP v Ptuj. Deklško skupino je pričel voditi sam. Članice so se sestajale enkrat tedensko, občasno pri Beblerjevih, a največkrat v Kogejevi podstrešni sobici v „Sajbljovi hiši“ na Ljutomerski cesti 22. V tej hiši so namreč stanovali Kogejevi, Kvedrovi, Carlijevi, Kafolovi! Ni potrebno posebej poudarjati, da je bila nujna previdnost. Politično sumljivo je postajalo, da se dve meščanski hčeri sestajata z delavko, saj je že po tedanjih družbenih pravilih bilo to nedopustno. Končno se je po mestu pričelo šušljati, da sta Korparjeva in Kogej komunisti. Za vsak sestanek je bil potreben alibi, v Sajbljovo hišo je bilo potrebno hoditi po drugi poti.

Korparjeva in Kogej sta dobro poznala osnove marksizma in na študijskih sestankih so predelovali zahtevne tekste (Uvod v dialektični materializem, Antidühring, Izvor religije, Manifest KP, Izvor družine, privatne lastnine in države, Beblovo „Zena in socializem“, politične članke v „Sodobnosti“ in sestavke v „Književnosti“, nekaj literature Kominterne in Komsomola). S pomočjo Ljudske pravice so se seznanjali z domačimi razmerami. Kogej je veliko govoril o liku komunista, o njegovi predanosti in odreknanju življenjskim ugodnostim; poudarjal je, da komunist ne more izdajati in mora biti pripravljen žrtvovati tudi lastno življenje, biti mora samoiniciativen pri presoji situacije, pomembno je delo komunistov med množico, poiskati je potrebno legalne možnosti dela, somišljenike. Pri tem so se članice seznanile z osnovami partijske konspiracije ipd. Ta sistematičen študij je bil tako celovit, da je predstavljal vsem pozneje osnovo za politično delo.

Kljub pazljivosti pa so nekega večera spomladi 1936 sedemnajstletno Beblerjevo na poti domov poklicali na policijo (na Magistrat, kjer so stanovali Beblerjevi). Očitno utemeljenih podatkov niso imeli in ostalo je le pri svarilu.

Beblerjeva je o dogodku obvestila partijsko vodstvo in prenehali so s sestajanjem. Beblerjeva je še isto leto odšla študirat v Zagreb, kjer je delala v vodstvu slovenskega naprednega akademskega društva „Triglav“. Carlijeva je bila do nastopa učiteljske službe v Prekmurju sept. 1937 še povezana s Kogejem. Jože Kogej in Rezi Korpar — Kogej sta odšla v Ljubljano in sta pozneje padla 1942. leta v partizanih. Po odhodu Kogejevih, je delo z mladimi prevzel član MK KP, nekdanji dijak — komunist Rudi Ilec. V njegovem stanovanju v Čučkovi hiši — dejansko v šiviljski delavnici žene Anke Arbajterjeve se je poslej srečavala napredna mladina; tu je bila javka kurirjev iz Maribora in Ljubljane, ki so prihajali sem z navodili in literaturo. (se nadaljuje)

74 Vilma Bebler — Pirkovič: Mladinsko gibanje na ptujski gimnaziji od leta 1932 — 1936, IZDG — spomini.

Kako smo se mladi pred vojno vzgajali v komuniste, PMP

JEZIKOVNO RAZSODIŠČE (78)

Drobni napisi — velike nemarnosti

Že lani je M. K. iz Laškega sporočil: „Pred umevi sem se peljal z izletniškim avtobusom iz Celja. Presenetil me je velik napis na izstopnih vratih NI ISTOPA. Kaj misli razsodišče . . . ? Razsodišče seveda misli, da gre v drobnem javnem napisu za veliko nemarnost. In takšnih nemarnosti je v javnem prometu še nič koliko (na vratih se vrata že kar izjemno redko ODPIRAJO, zvečine se OTPIRAJO ipd.)

Pred republiški komiteji v Župančičevi ulici pa piše, da so tam za republiške ustanove rezervirani PARKIRNI BOXI; pisalo bi lahko vsaj BOKSI, čeprav bi Slovenci v vsakdanjem govoru rekli PARKIRNO MESTO ali kaj podobnega.

Poslovalnica Sadjar in vrtnar je pred časom v Ljubljanskem dnevniku objavila razpis za PRODAJALCA TRGOVINE namesto PRODAJALCA V TRGOVINI.

Ni še dolgo, kar je razsodišče prejelo tudi opozorilo glede napisa na znani ljubljanski trgovini Uri pri Tromostovju: POPRAVIL NE SPREJEMAMO . . . VRŠIMO SAMO URE V GARANCIJI. Kaj pa je res VRŠITI URE V GARANCIJI? Najbrž popravljati.

In tako naprej. Tudi drobni napisi so pomembni za splošno kulturno podobo slovenskega sveta! Znamo popravljati najbolj zapletene ure, imamo še kar urejen promet, za vse to porabimo tudi precej denarja, pri drobnih napisih pa pogosto kažemo največjo zanikrnost in napačno varčnost. Ali res ni v delovnih organizacijah ljudi, ki bi jih bilo takih drobnih nekulturnosti sram? Ključ bi se jim ne zdelo škoda tistih nekaj dinarjev in tistega malo časa, s katerim bi jih prav lahko odpravili?

Razsodišče vabi vse, ki jim ni vseeno, kako Slovenci govorimo in pišemo, naj predloge in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov:

Sekcija za slovenščino v javnosti, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, Komenskega 7, 61000 Ljubljana
Dober slovenski jezik naj bo naša skupna skrb!

O Hardeku in Hardečanih

Hardek, kraj pri Ormožu dobiva svojo monografijo, knjigo za katero je spisal in zbral gradivo domačin. Rado Kukovec. Pravzaprav je oblikoval zaokroženo zbirko sestavkov šestih avtorjev in jih dodal svojemu pisanju o slovenskem kraju — Hardeku in bližnji okolici z Ormožem vred. Avtor se je v zbranim tekstu na zanimiv in za branje sprejemljiv način sprehodil skozi preteklost — obdobja, ki so značilne prekrtnice v slovenski preteklosti, bila pa so enako značilna za razvoj kraja in območje na katerega je bil Hardek tudi v preteklosti vseskozi tesno vezan. Sprehodil se je tudi od sosedu do sosedu in ustvaril duhovite zapise o današnjih hardeških družinah, zapisal domačo kromiko in še veliko tega iztrgal pozabi, ki jo nosi s seboj današnji utrip življenja.

Rado Kukovec je listal po krajevni leksikonih, o Hardeku je našel le nekaj

vreden posnemanja tudi v drugih krajih Slovenije.

Zbiranje gradiva in oblikovanje teksta je terjalo veliko dela, vse to pa še ni dovolj, da bi knjiga prišla v roke bralca, ga seznanila s Hardekom in Hardečani, njihovim včeraj in danes.

Knjigo je potrebno založiti, natisniti . . . Nedvomno je veliko ovir, ki stojijo knjižni na poti do bralca, a jih je ob razumevanju za tovrstno delo moč preiti. V vašem svetu Hardek v KS Ormož so se odločili prevzeti založništvo, za sredstva pa so zaprosili tudi v ormoških delovnih organizacijah, organih in skupnostih v krajevni skupnosti in občini Ormož, kjer so nedvomno zainteresirani, da knjiga kot je monografija o Hardeku . . . najde pot do bralca.

Besedilo in posnetki: Fim

Hardek, desno šola, ki so jo zgradili l. 1900 zavedni Slovenci iz okoliških vasi.

vrstic, sam pa je o njem in o ljudeh, ki žive tod vedel toliko, toliko lepega z njimi preživel in še več slišal o svojem Hardeku in Hardečanih. Da ne bi le skope besede leksikona govorile o hardeškem včeraj in danes, se je rodila močna želja — napisati knjigo »O Hardeku in Hardečanih«.

»Zbrati toliko podrobnosti o enem samem slovenskem kraju je brez dvoma dragocen prispevek ne le k preučevanju lokalne zgodovine, temveč tudi k širšemu preučevanju slovenskih razmer v nedavni in oddaljeni preteklosti. Hkrati nam je ta zbirka dokaz, kaj zmore izredna prizadevnost razgledanega domačina, ki hoče osvetliti življenje svojega rojstnega kraja skozi večerajšnji in današnji dan.« je po branju monografije o Hardeku zapisal publicist in prevajalec dr. Branko Vrčon in predstavil to delo kot zgleden primer.

Rado Kukovec: vrt svoje domačije je spremenil v zanimiv park in vanj zasadil redke drevce.

IZ MUZEJSKE FOTOTEKE

Vendar se je ormoška prazgodovinska naselbina širila tudi izven obrambnega zemeljskega nasipa, kar so potrdila arheološka izkopavanja leta 1962, 1974, 1977 in 1978, ki so se vršila vzhodno od njega. Tako smo leta 1974 v bližini gomile, na kateri je stanovalna stavba iz začetka tega stoletja, na nekdanjem »Škoršičevem vrtu«, med drugim odkrili tudi del grobišča, ki pripada ormoški naselbini. Na precej veliki površini smo odkrili 20 žganih grobov, z bogatimi keramičnimi in kovinskimi pridatki. Vzhodno od grobišča smo raziskali nekaj manjših in večjih vkopov s keramičnimi izdelki. Severno od grobišča, ob Ptujski cesti pa smo ugotovili večjo kotanjo ali

Žgani grob, odkrit v ormoškem grobišču, leta 1974

potok, ki je bil delno zasut že v prazgodovinskem obdobju, večje vkopano ognjišče, sledove arhitekture pravokotnih stavb, ki so bile zgrajene na navpičnih grehah in pa del pravokotne stavbe, zgrajene iz lesenih brun, ki so bile vkopane v zemljo.

Iz starejšega železnega obdobja, od 700—400 pred našim štetjem, so najdbe skromnejše. Znane so le gomile na Hardeku, ki so danes že skoraj povsem zravnane. Eno izmed teh je leta 1899 raziskal profesor Franc Ferk.

M. Tomanič-Jevremov

Ornamentirani, enoročajni lonec, odkrit v ormoškem grobišču, leta 1974.

SLOVENSKA BISTRICA

Uspela revija pihalnih orkestror prijateljskih občin

Pred nedavnim je bila v Slovenski Bistrici, v organizaciji občinskega sveta ZSS Slovenska Bistrica uspela revija pihalnih orkestror ob 21. tradicionalnem srečanju brat-skih občin SR Slovenije in SR Hrvatske. Letošnje srečanje je bilo v osnovni šoli Slovenska Bistrica, kamor so iz različnih krajev prišle godbe na pihala šestih slo-

venskih in hrvaških občin. Godbe so prispele na zborni mesto k osnovni šoli Pohorski odred za tem, ko so po ulicah občinskega središča zaigrale nekaj koračnic. To pa je bilo tudi vabilo na osrednji dogodek v avli osnovne šole, kjer se je pričela osrednja prireditelj, ki je letos nosila naslov: „Pravijo, da je svobodi ime Tito.“

Vsaka od godb se je po pozdravnem govoru predsednika OSZSS Slovenska Bistrica predstavila z dvema skladbama proste izbire. Med udeleženiimi so bile pihalni orkestri iz občin Ptuj, Čakovec, Koprivnica, Maribor — Iznovo, „Ivo Mikac“ iz Vraždana in orkester domačina sindikalne konference delovne organizacije IMPOL Slovenska Bistrica.

Po koncerte v avli osnovne šole so vse godbe odšle v mestni park, kjer so skupno zaigrale, pod taktirko dirigenta Dušana Pečnika, že skladbe Moja domovina, Jugoslavija in Hvala.

Letošnja prireditelj se je odlikovala po organizaciji in tudi izvedbi godbenikov. Škoda je bila samo v tem, da si prireditelj ni ogledalo še večje število občanov, saj je bila to ena od mnogih priložnosti srečanja prebivalcev prijateljskih občin, kjer se vse tesnejši stiki razvijaio tudi na kulturnem športnem in gospodarskem področju. Razvoj osebnih stikov pa bo prijateljske vezi še bolj bogatili.

Besedilo in posnetek: Viktor Horvat

Pihalni orkester iz Ptuja na poti po ulicah novega dela Slovenske Bistrice

zvezna
MDA
slovenske
gorice '82

mi BRIGADIRJI

„CRTE“ IZ PRVE DEKADE

Prva dekada je iza nas. Tjedan dana je mino od njenog zadnjeg dana. No, ipak pamtim je. U noći oproštanje od nje, sa dosta pompe, poprečeni su neki neizpunjeni zadaci. A pohvale kao pohvale, izrečene i zaboravljene. Nema se vremena misliti na njih. One uspravljaju. Treba pamtit i obećanja, čijim se izpunjavanjem pohvale same vraćaju. A obećali smo mnogo. Rad na trasi je bio dobar, bit će bolje. Rad na društvenim aktivnostima, mukom zadovoljno, MORA biti bolje. Jer, kompromis je pronađen. Svi smo krivi. Svi ćemo zapeti, bit će bolje, jer rečeno je; za pohvale se treba boriti, a obećanja pamtit i ispunjavati. Ima li veće nagrade za mladog čovjeka od pohvale. A imali veće sreće za njega od toga, da se u ovoj našoj divnoj slobodi šali. Pa našalimo se i mi. Nekako je u ovom trenutku za to najgodnija naša „kultura“. U noći oproštaja

sa prvom dekadom, najburnije polemike, zauzela je baš „ONA“, draga nam komisija za kulturni život u naselju.

Čak ni „španska nagadjanja“ naravno, vezana za mundijal, nisu izazvale mnogo veću buku. Sam predsjednik te komisije javno i s rukom na srcu, izjavio je: „Ko visoko leti, nisko pada.“ No, budimo bar malo pažljivi prema njoj. Ne iz sažaljenja, nego zbog drugarstva, pa recimo, da je to samo bio neuspjeh, s malotrvdijim ateriranjem. Nastave njene izjave je doslovno glasio: „Sama sam kriva, što nisam uzela padobran.“ Od pada, pola svestna, pola nesvestna, pojma nisam imala odkuda kiša pada (vidjela sam je, majke mi) a svuda je bilo suvo. Znam samo, da me smeniše — svaka čast, na kulturni način, svaka čast, samokritika je uvijek bila cenjena. Ali, ne bi bilo pošteno,

ako ne bismo spomenuli i ostale „andjele“, koji su očerupanih krila uznemirano sjedili na svojim stolicama i smišljali opravdanja za sebe, svjestni, da će uskoro biti priklješteni. Naravno, čudo se nije dogodilo, desilo se upravo ono što se i očekivalo. Ostale komisije, naši neprosavljeni puleni, zastupani od strane svojih predsjednika, svojim samocenjivanjem izazvali su prave oscilacije ocjenskih padavina. I naravno po starom običaju, i zato je pronađeno rješenje.

Progledalo im se kroz prste, a oni obećahu u drugoj dekadi rad u stilu crva u drvetu. A sada, kraj prvog tjedna druge dekade se bliži. Ispunili se sva obećanja, finalni dio ove akcije trebao bi biti jedan veliki pljusak. Pljusak zidnih novina, biltena, brigadirskih večeri, sportskih susreta, ... opšte zainteresiranosti. Pa nadajmo se, u nadije spas.

Došao je kraj...

Evo ga — tu je, sasvim blizu, tu nas čeka na smjeni požarnog od dvanast do dva kraj jednog akcijaškog ljeta, kraj jedne smjene ... Početak jednog prijateljstva bez granica, jedna ljubav ljubav velika, nedostižna, nezamisliva. Bilo je lijepo, bilo je teško. — zemlja, kamen, znoj ... Odlazimo! Ne zaboravimo večeri provedene uz logorsku vatru ne zaboravimo drugarstvo sa trase. Oprosti mi na suzama! Oprosti mi na ovim riječima, ja nisam pjesnik, ja govorim samo ono što je u meni govorim ono što je u nama. I vežu u jednu. pjevamo u ime sveta što je bilo što smo dijelili ovaj mjesec dana. Obriši suze, poljubi me ... I obećaj da ćemo se sledećeg ljeta na jednom od puteva naše mladosti da ponovo budemo neimari bratstva. I sad kad je teško reći tu riječ koja ruši sve želje i nade, tu riječ koja peče u grlu i koja tera suze na oči, tu riječ: ZBOGOM, nećemo reći zbogom, već ZDRAVO do novog akcijaškog ljeta!

Še poljub za slovo ... Foto: M. Ozmeć

Dornava

Lep gradić u dolini leži za brigadiru on je najteži, obkruža ga okolna brda i čez Ptujška polja.

Svakog jutra istog časa na rad kreće brigada naša, usput brigadirski pjesma se čuje koja nas ohrabrljuje.

Naša brigada je najbolja jer nosi ime narednog heroja, navikli smo na vruće i hladno, za nas nema ni opasno ni gadno.

Marjan Kubale

što svi ti ljudi dolaze i zašto će (ako će?) opet dolaziti.

Femić Ranko CRS „SOUR“ Sava Kranj kaže

— Logično je da se radi. Širi se bratstvo i jedinstvo.

— Radjaju se i ljubavi—dodajem.

— Da na akciju dolazim zbog onoga što je na njoj lijepo, jednostavno se uvuču u srce.

— Interesantno je bilo priupitati brigadistu Skopljak Hajrudina, udarnika, učesnika na akciji „Modro oko“ kada je postignut jugoslavanski rekord od 777 %.

— Šta ti misliš o sveukupnoj organizaciji SORA „Slovenske gorice '82“.

— Sve u svemu, malo više zabave ne bi bilo na odmet.

— Trči, trči. Marija imaš političku školu — čuo se Fatim pokroviteljski glas.

— Čekaj samo da završim ovaj „mali“ razgovor — rekoh i otrčah na predavanje.

Članovi novinarske sekcije ORB Djuro Djaković

Posjeta Ptuju

Dana 25. 6. 1982 polaznici foto kursa, kursa za neplivače i članovi novinarske sekcije organizovanu so posjetili Ptuj. Tako ćemo uskoro na zidnim novinama vidjeti slike koje su izradili naši brigadiri foto-amateri. Mladi novinari posjetili su Ptujsku štampariju i studijo radio Ptuj. Nakon predvidjenih slobodnih aktivnosti svi brigadiri krenuli su na s ečano obilježavanje 12. kongresa SKJ u Ptuj. Tom prilikom brigadirka Centa Mojca u ime učesnika SORA „Slovenske gorice '82“ pročitala je pozdravni telegram predsjedništvu predsjedništva SKJ. Održan je i prigodan kulturno umjetnički program na kome je između ostalog učestvovalo KUD iz Varaždina. Brigadiri su toplo pozdravili učesnike programa. SOUR Sava Kranj

Malo dalje od nadohvat ruke čuvao si leptirove šare.

Zemlja je pružala sigurnost koraka dovoljno tvrda da spusti svaki polet.

Nisam htjela da kradem ako mi se već nedaš ... od čežnje plave leptirove šare ...

Malo dalje od nadohvat ruke bio si

kad si poslao razglednicu sa leptirovim šarama i svoje od čekanja promrzle ruke.

A ja nikada nisam došla da kradem.

Sanja Radmanović

TRČI, TRČI...

bro. Brigadiri su na trasi dosta disciplinirani, a ni teren nije lak. — Da li je omladina vaše opštine učestvovala na radnim akcijama?

— Saradnjom opštine Ptuj i Lenart 1981. godin dolazi do formiranja ORB „Srećko Rojs-Niko“, koja je učestvovala na republičkim akcijama „Goričko '79“, „Goričko '80“, „Kobansko '81“, a ove godine učestvujemo na Saveznoj akciji „Istra '82“.

Razgovarali bismo još ali ja sam morala da požurim na autobus. U autobusu se razliježe pjesma: „Sa trase se vraćamo našmijana lica ...“ Jedva sam čekala da se istuširam, ali naravno prepušno kupatilo. Razočarano sjedam na neke stepenice. Zatičem Izeta i Sanju iz Pucareva u pozi za slikanje. Kad je napokom

izašla ptičica iz foto-aparata, koja nije pjevala (zar bi neko mogao pjevati da ga tako hrane.) Upitala sam ih:

— Kako se osjećate kao „partizani“?

— Pa, lijepo. Volimo se.

Nisam ni morala da pitam kako su se upoznali. Sanja mi je objasnila

— Upoznali smo se na djenazi rahmetli nane, aman, prije ramazana.

Pustila sam ljude da se vole i usput čula jedan komentar.

Jedino što mi se sviđa je to da ima piva u neograničenom broju.

— Meni se npr. sviđa Mojca, kaže Hadžić Mustafa kome je ovo prva akcija i koji nije naročito zadovoljan kulturnozabavnim životom u naselju.

— Pa dobro, interesuje me za-

Vodstvo MDB Đuro Đaković iz Novoga Sarajeva.

Foto: M. Ozmeć

Izkop jarka za vodovod v KS Benedikt, občina Lenart.

Foto: M. Ozmeć

IZVJEŠTAJ SA TRASE

ORB „BRACA RIBAR“ je do sada iskopala 1000 metara kanala za vodu. Uz to brigada je radila na zasipanju približno 600 metara uz nabijanjem kanala i planiranjem. Na svim radilištima na kojima je brigada radila, izvodjači su bili zadovoljni sa radom brigade i nije dolazilo ni do kakvih nesporazuma sa izvodjačima radova. Brigada je u prvih pet radnih dana, ostvarila je prosječan učinak na trasi 143.14 procenata. Sumirajući naše dosadašnje rezultate, sa osvrtom da u brigadi ima 6 pionira, 9 djevojaka koje su srednjoškolkice, naš rezultati na trasi su izuzetno dobri. Posebno zadovoljstvo nam je bilo kad smo radili zajedno se ORB „KDK VELENJE“ povodom 14. juna, dana Kombinata „Bratstvo“, opštine Pucarevo i ostvarili učinak 204.10 procenata.

Svojim radom ćemo i u narednom periodu opravdati, povjerenje radnih ljudi i gradjana a posebno pionira i omladine čiji smo predstavnici ovdje.

Naprijed u nove radne pobjede!

Slovenskogoriška domačija, ki bo kmalu dobila po vodovodnih cevih zdravo pitno vodo.

Foto: M. Ozmeć

V štabu načrtujejo obrambni dan in orientacijski pohod.

Foto: M. Ozmeć

NAŠI GOSTI

U subotu, 26. 6. 1982 godine u naselje su stigli gosti iz Pucareva, grada mladosti.

Svečanost povodom XII. kongresa SKJ-a svojim prisustvom su uveličali „hor djevojčice „ROSA“, EKSPERIMENTALNA SCENA I ORB „BRACA RIBAR“. Hor „ROSA“ osnovan je 1980. godine i od tada postiže zapažene rezultate širom zemlje. „ROSE“ sačinjavaju djevojčice od 7 do 12 godina, koje su veoma lijepo dočekane od strane svojih vršnjakinja.

Sa „ROSAMA“ je došao i drug Lakić Duško, učesnik prve ORA „SANICA“ 1942. godine. On je razgovarao sa brigadirima o toj akciji o tadašnjim uslovima rada na njoj. Ti uslovi su bili veoma teški za neke i neostvarljivi. Razgovor je tekao spontano. Pitanja su se nizala jedno za drugim. Ne sumljivo da će svim brigadirima ostati dugo o sjećanju ovaj razgovor. Gosti su otišli. Otišli su da još nekom uljepšaju jedno brigadirsku večer, jedan festival, jednu radio emisiju.

Dan uzbune i orijentacijskog pohoda

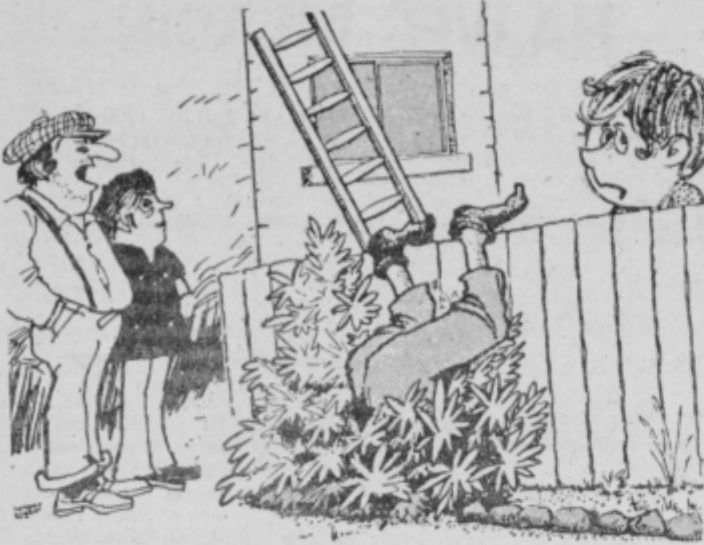
U subotu 26. 6. ove godine, sna nas je „oslobodilo“ čudno budjenje. Brigadiri koji su već bili na akcijama sa čudjenjem su se pitali „šta je sad pa to“ a oni kojima je ovo prva akcija „kiselo“ su konstatovali da nešto nije u redu i čudeći se pitali pa zar i toga ima? Tog jutra ponovilo se je više puta neka čudna skripjavina „muzika“ (naravno znak za uzbunu), popraćena riječima zamjenika komandanta naselja a onda su na određeno mjesto počeli stizati najbrži. Na brzinu postrojene brigade, krenule su prema odredištu. Iako je među brigadirima bio veći broj onih koji nisu bili vojnici i nisu mogli znati kako izgleda uzbuna, sve skupa nije ispalo loše. Svijetla po spavaonama nisu bila paljena a tišina je bila zadovoljavajuća. Jedino je pala po koja zamjerka što se nije sve uredilo tako, da se izvrši ujedno i neki zadatak — recimo postavljanja nekih prepreka ili „zamki“ za „neprijatelja“. Sam izlazak do zbornog mjesta i povratak doveo je do toga da su se mnogi zapitali „šta je sad sve ovo trebalo da znači, sve je nekako nedorečeno“.

Komentari su postali još veći posle orijentacijskog pohoda. Naime, članovi jedne grupe vidjeli su zanimljivu kombinaciju pohoda i uzbune. Kao bivši vojnici dali su zamjerku zbog pomanjkanja maštovitosti u organizovanju „rada“ brigadiru tog priepodneva. Naprimier moglo se izvesti sve tako što bi iz svake brigade uzete po dvije grupe za orijentacijski pohod, a ostali brigadiri da sa one tačke odakle su krenuli u spavaona, krenu na „zadatke“, postavljanje prepreka, zamki, gnezda za bacanje zapaljivih flaša, raznih varki za usporavanje neprijatelja ... Dakle malo više maštovitosti i improvizacije učinilo bi to jutro puno zanimljivijim. No, predstoje još dvije smene ove akcije i nada da će oni koji dodju u te dvije smjene imati drugačije pripremljeno „jutro uzbune“.

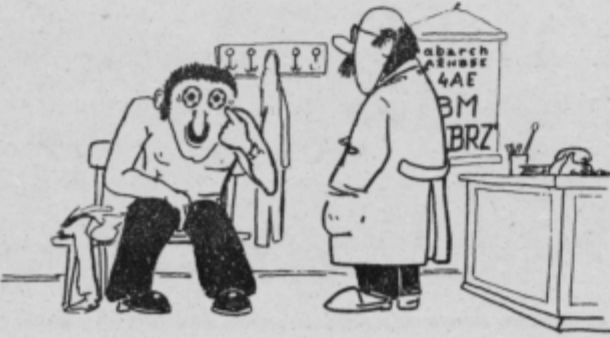

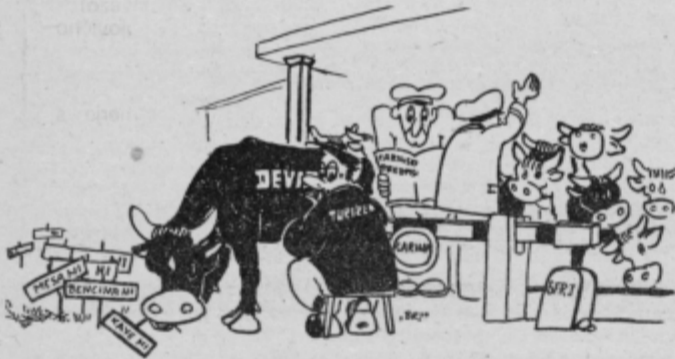
HUMOR

Rekla sem mu, da bomo vso pšenico dali v odkup. On pa »nisem padel na glavo«, no pa ga je pri priči kaštigalo...

— Tovariš doktor, z mojimi očmi je nekaj narobe, ali lahko dobim bolniško?
— Zaenkrat ne, tovariš! Nogometno dioptrijo vam bom zamenjal s stabilizacijsko, na dopust pa boste šli, če bo zmanjkalo repromateriala.

Res me čudi, da daje tako malo meka...

v z n a m e n j u

OD 8. 7.
DO 15. 7. 1982

od 21. 3. do 20. 4.

ŽENSKA: Toliko družabnih iger je, ki bi vas in vaše otroke potegnile iz dolgočasia. Potrebujete vašo pozornost. Ne dovolite, da odrastejo v zagrenience.

MOŠKI: Doma bodo sitnosti, ne veseljačite več pozno v noč. Denarne težave. Bližajo se naporni tedni. Prezrite nevoščljivost drugih, ni škodljiva. Na delovnem mestu boste napredovali. Izpolnite obljubo, postali bodo nestrpni. Pismo.

od 20. 4. do 20. 5.

ŽENSKA: Preveč ste odvisni od trenutnega razpoloženja, vaš fant ne ve, kako se naj vede do vas, da boste zadovoljni. Ne potaplajte se v stare spomine.

MOŠKI: Odrasli mislijo napak, otroci niso poredni, le radovedni, mirna beseda jih umiri, ukazujejo naredi kljubovalne. Prevelika navezanost na drugi spol vam lahko škoduje, ohranite samostojnost. Preveč posedate, premalo se gibljete.

od 21. 5. do 21. 6.

ŽENSKA: Strah, ki vas preganja, je privzgojen, vztrajnostjo se ga lahko znebite, s pridobljeno samozavestjo boste zamujeno nadoknadili. Srečni boste.

MOŠKI: Premagani ste zaradi nemoči, ki jo odkrivata v besu in jezi, zmagovalce postane tisti, ki zna vztrajati in potrpeti s seboj. Prenehajte, preveč ste delali, naj se delajo drugi.

od 22. 6. do 22. 7.

ŽENSKA: Harmonični čustveni odnos se krepi v obojestranski odprtosti, zbegali boste partnerja, če mu ne boste dovolj zaupali. Ne tvegajte preveč v nakupih.

MOŠKI: Začeli boste živeti, kot ste si želeli. Dobre misli uresničujejo dobro delo. Ko kljubujete naravnim zakonom svojega značaja najbolj škodujete sebi in sreši, ki jo imate. Če hočete koga spremeniti, začnite pri sebi.

od 23. 7. do 23. 8.

ŽENSKA: Nihče vam ne naga, vse se sproži po trenutnem razpoloženju, vaše negativne misli prenašate na okolico. Pokažite, da spoštujete svoje delo. Uspeh.

MOŠKI: Srečo je treba gojiti v sebi, kot vrtnico, drugače uvane. Vsak se dobro zaveda svojih napak, prezrite jih, ne samo pri sebi, tudi pri drugih. Hitra jeza škoduje, beseda postane vaš gospodar, težko je popravljati zaostrene odnose.

od 24. 8. do 23. 9.

ŽENSKA: Občutki so najbolj varljivi takrat, ko ste razburjeni, ne ukrepajte v takih trenutkih, vse bo šlo po zlu. Prepričani bodite v uspeh. Odpisite.

MOŠKI: Težave naj vas ne naredijo nemočnega, v takšnih trenutkih dokažite svojo moč sebi. Ne verjemite tistim, ki znajo večno grajati ali izražati samo zadovoljstvo, oboji lažejo.

od 24. 9. do 23. 10.

ŽENSKA: Vaš otrok bo imel rojstni dan, zanj je to pomemben dan, ne pozabite nanj kot ste lani. Nekdo vam pripravlja presenečenje, pokažite, da ste veseli.

MOŠKI: Nobena laž ni, če z njo nikomur ne škodujete in z njo hočete prekiniti lastno zadrego. Moč ni samo volja, je tudi potrpežljivost. Kadar se trudite, postati boljši, vzgajate tudi druge. V obupu je strah, v pogumu samo zavest.

od 24. 10. do 22. 11.

ŽENSKA: Zmagovalce je tisti, ki premaga sebe. Ne mislite na maščevanje, doživeli boste poraz, upajte na uspeh, ne da bi s čimerkoli oškodovali nasprotnika.

MOŠKI: Z vašo pozornostjo do družinskih članov, boste ublažili napete odnose. Nemoč domuje v jezi in besu, moč v potrpežljivosti in volji. Vse kar je preveč škoduje, tudi delo, zato ste nestrpni, kar škoduje vašemu zdravju. Nagrada.

od 23. 11. do 21. 12.

ŽENSKA: Toliko nežnosti je v vas, zakaj jo skrivate pred partnerjem? Toliko lepih misli je v vas prepleta, zakaj jih nikoli ne izgovorite. Berite več.

MOŠKI: Igra z žogo vam bo dobro delala po umskem napornem delu. Otroci bodo radi sodelovali. Pazite na pešce, v deževnem vremenu zmanjšajte hitrost avtomobila, da jih ne poškrpite.

od 22. 12. do 20. 1.

ŽENSKA: Odgovorite mu na nežno pismo, ne zahteva od vas ljubezni, le razumen prijateljski odnos. Spoštujte njegova čustva, zaveda se, da ste mu nedostopni.

MOŠKI: Kdor je dober, ne zna biti pravičen. Poskušajte biti oboje. Ne sledite svojim čustvenim zakonom, zato ste razočarani in večkrat poraženi. Ko boste znali oproščati sebi, boste oproščali drugim. Domišljavost vam ne pristaja.

od 21. 1. do 19. 2.

ŽENSKA: Vaša samozavest nekoga straši. V čustveni razburjenosti ste naredili neumnost. Še je čas, popravite jo. Ostanite mirni in dosledni svojim željam.

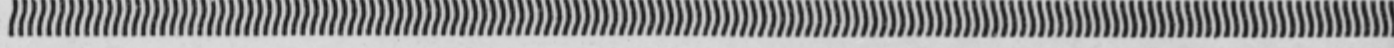
MOŠKI: Ljudje vas imajo radi, odstranite občutek manjvrednosti, zaradi njega se počutite osamljeni v družbi, mislijo, da radi samevate, zato se vam ne približajo. Pokažite jim, da jih potrebujete, da čutite z njimi. Kolesarite.

od 20. 2. do 20. 3.

ŽENSKA: On vas ne bo pozabil. V upanju se lažje preboleva kriza obupa. Naučite se tolažiti sebe, to vam bo pomagalo, ko boste razočarani nad prijatelji.

MOŠKI: Prevelika brezbržnost vam škoduje, v sebi drugače čutite, približajte se ji in rešili boste problem, ki vas boli. Ne pretvarjajte se, smešite se. Potrebna vam je sprememba okolja, odnootite čimprej.

— Čitate kaj lepega, tovariš?
— Ne, le skodelico kave sem si privoščil brez šverca.

Nič ne pomaga kolega, pričeli so se dopusti, zato bova morala delati tudi nadure.

UGANKARSKI SLOVARČEK

ASTALOS = močan jugoslovanski šahovski mojster madžarskega rodu pred prvo in med obema vojnama (dr. Ljudevit Lajos, 1889—1956)

JEREZ = rt v vzhodni Mehiki

KARTECA = s krogli napunjen topovski izstrelek na manjši razdalje

KONJIC = mesto v severni Hercegovini ob stari poti iz doline Neretve preko Ivan planine v srednjo Bosno

LEBIČ = sodobni slovenski skladataelj in dirigent (Lojze, roj. 1934; nagradenec Prešernovega sklada 1968 in 1971)

LIBELA = drug naziv za kačjega pastirja; tudi vodna tehničarica

NERAC = mesto v južni Franciji

PAAL = ime nekdanjega norveškega smučarskega tekača Tyliduma

PLOJ = odličen mariborski lokostrelec (Bojan)

Rešitev prejšnje križanke

VODORAVNO: Zapik, Arera, Pastan, pogače, korona, R, pataren, naivnost, Manitu, iks, obratnik, Alarih, koks, Ito, ara, Apač, agar, deklici, grana, plise, Aar, IM, poneverjanje, kakadu, Spal.

A grid of crossword clues and answers. The grid is partially filled with words like '269 STAR MLADI DROBEN', 'KAČI PASTIR', 'PRAZEN PROSTOR NA POSEBNI ŽIVJI', 'RT V VZHODNI MEHIKI', 'MARIJLOKO-STRELEC', 'CRTE, POTEZE', 'IBEREC', '9 MLAD KONJ', 'RDEČE-KOŽEC', 'PRISLOV', 'DGLJIK JADRAN OTOK', 'FOSFOR', 'SPANICA', 'PREGIV', 'NEKDANI ASIRIJE', 'SESTAVIL EDI KLASINIČ', 'POSKOČITEV', 'JUGOSL SAVHIST', 'SORTA VIŠEN', 'DEL VEŽE', 'DOPIŠU V ŽEDNIK', 'ŠAMPION DRAKICA', 'ROMULOV BRAT', 'KIDP NERGA UGRALEC', 'HARIE', 'NOR V SMUČAR TEKAC TYLDUM', 'ČESEN STANE', 'PLEME', 'BLAGAJNE VESOLJSKO VOZILO', '8.', 'SLOVENSKLA-DATEL', 'ARAB KNEZ', 'RIMSKA AENONA', 'ALEKSANDAR TUJE H. IME', 'ŽENSKO IME', 'POŠTAVA', 'TOVARNA V ZAGREBU ZANEZ ROŠKAR', 'ZELEN PAPAGA', 'ZSODEN', 'MESTO V JUŽNI FRANCJI', 'GRŠKA ČRKA', 'TUJA MERA ZA MLEKO', 'DOPIŠU V ŽEDNIK', 'DOPISU V ŽEDNIK'.

